

بررسی رابطه‌ی بین استرس شغلی با کارکرد شغلی و سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

نگاه توکلی فرد^۱، مریم خیرمند^۲، پرستو گلشیری^۳، پریسا مدیری فرد^۴

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: سلامت روان از مهم‌ترین جنبه‌های سلامت است که در تعامل با ویژگی‌های شغلی می‌تواند تغییر کند. بر این اساس، مطالعه با هدف تعیین ارتباط بین استرس شغلی با کارکرد شغلی و سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد.

روش‌ها: مطالعه‌ی حاضر، مقطعی از نوع همبستگی است بر روی کلیه کارکنان آموزشی، اداری و خدماتی دانشکده‌های پزشکی و داروسازی و بهداشت شاغل در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در سال ۱۳۹۷ انجام شد. جهت سنجش سلامت روان از پرسشنامه‌ی سلامت عمومی GHQ، جهت سنجش عملکرد شغلی از پرسشنامه عملکرد شغلی پاترسون و همچنین جهت سنجش استرس شغلی از پرسشنامه HSE استفاده شد. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی Pearson تحلیل شد.

یافته‌ها: در این مطالعه تعداد ۳۹۶ داوطلب شامل ۱۷۸ مرد و ۱۱۸ زن شرکت کردند. میانگین سن شرکت‌کننده‌ها $40/11 \pm 7/3$ سال بود. نتایج نشان داد بین استرس شغلی و سلامت روان و بین استرس شغلی و کارکرد شغلی کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان رابطه مثبت و معنی‌دار وجود دارد ($P < 0/001$).

نتیجه‌گیری: طبق یافته‌های این مطالعه، استرس شغلی می‌تواند کارکرد شغلی و سلامت روان کارکنان را تحت تأثیر قرار دهد. بر این اساس بکارگیری راهبردهای کاهش تنش شغلی هم توسط مدیران برای زیرمجموعه و هم آموزش به خود کارکنان بایستی در برنامه‌ی کاری قرار گیرد.

واژگان کلیدی: استرس شغلی؛ عملکرد شغلی؛ سلامت عمومی؛ کارکنان

ارجاع: توکلی فرد نگاه، خیرمند مریم، گلشیری پرستو، مدیری فرد پریسا. بررسی رابطه‌ی بین استرس شغلی با کارکرد شغلی و سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۴۰۴؛ ۴۳ (۸۲۴): ۸۵۳-۸۵۸.

مقدمه

سلامت روان به طبق تعریف سازمان بهداشت جهانی (World Health Organization) WHO یکی از مهم‌ترین جنبه‌های سلامت است (۱، ۲). بر اساس تعریف سازمان جهانی بهداشت، مفهوم سلامتی شامل قابلیت ارتباط موزون و هماهنگ با دیگران، تغییر و اصلاح محیط فردی و اجتماعی و حل تضادها و تمایلات شخصی به طور منطقی، عادلانه و مناسب است و صرف نبود بیماری جسمی نمی‌تواند به معنای سلامتی کامل باشد؛ چه بسا افرادی باشند که از نظر جسمی سالم هستند ولی از سلامت کامل برخوردار نیستند (۳). از آنجا که سلامت روان از جمله مهم‌ترین جنبه‌های سلامت اجتماعی است به ویژه امروزه با وجود افزایش

مدرنیته و شهرنشینی، اختلالات روانی افزایش چشم‌گیری داشته‌اند. طبق آمار منتشر شده WHO، حدود ۲۵۰ میلیون نفر در سراسر دنیا مبتلا به بیماری‌های روانی با شدت خفیف بوده و از این میان، ۵۲ میلیون نفر دچار بیماری‌های روانی شدید هستند (۳، ۴). همچنین در ایران نیز در طرح ملی بررسی سلامت و بیماری، نشان داده شد که حدود ۲۱ درصد از افراد بالای ۱۵ سال دچار حداقل یک اختلال روانی می‌باشند (۵). این آمار و اطلاعات نشان‌دهنده‌ی اهمیت موضوع سلامت روان است.

طبق مطالعات انجام شده در شهر اصفهان، نشان داده شد که شیوع اختلالات روانی حدود ۲۳/۸ درصد بوده که با توجه به روند افزایشی شیوع بیماری‌های روانی، انتظار می‌رود شیوع این

- ۱- دانشیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.
- ۲- گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.
- ۳- استاد، گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.
- ۴- دانشکده‌ی علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: نگاه توکلی فرد؛ دانشیار، گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

Email: negahtavakolifard@gmail.com

مناسب به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. پژوهشگر درباره نحوه‌ی صحیح تکمیل پرسشنامه اطلاع‌رسانی داشت. چنانچه کارمند مورد نظر در زمان پر کردن پرسشنامه حضور نداشت، مجدداً در فرصت دیگری مراجعه شد. جهت سنجش سلامت روان از پرسشنامه GHQ (۱۲)، جهت سنجش عملکرد شغلی از پرسشنامه عملکرد شغلی پاترسون (۱۳) و همچنین جهت سنجش استرس شغلی از پرسشنامه HSE استفاده شد (۱۴).

به منظور جمع‌آوری داده‌ها برای سلامت روان از پرسشنامه سلامت روان ۲۸ سوالی توسط گلدبرگ ارائه شده استفاده شد. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته، اعتبار یابی پرسشنامه ۲۸ سوالی سلامت عمومی در ایران توسط نوربالا و همکاران در سال ۱۹۹۹ انجام گرفته است (۶).

پژوهشگران در بررسی اعتبار و روایی نسخه‌ی فارسی مقیاس ۲۸ سوالی سلامت عمومی GHQ دریافتند که حساسیت، ویژگی و خطای کلی طبقه‌بندی این مقیاس با نقطه برش ۶ به ترتیب ۸۴/۷ و ۹۳/۸ و ۸/۲ درصد بوده است. اعتبار پرسشنامه GHQ-28 بر روی نمونه‌های متشکل از ۹۰ شرکت‌کننده که یک هفته پس از مراجعه اولیه مورد آزمون قرار گرفتند، مورد ارزیابی شد. همبستگی درون طبقه‌های برآورد شده بین نمرات آزمون- باز آزمون ۰/۸۵ بود.

این پرسشنامه دارای ۴ مقیاس فرعی است و هر مقیاس ۷ پرسش دارد. مقیاس‌های مذکور عبارتند از: ۱- مقیاس علائم جسمانی، ۲- مقیاس علائم اضطرابی و اختلال خواب، ۳- مقیاس کارکرد اجتماعی، ۴- مقیاس علائم افسردگی.

نحوه‌ی نمره‌گذاری به این صورت است که از ۲۸ سؤال پرسشنامه سؤالات ۱ الی ۷ مربوط به مقیاس علائم جسمانی است. سؤالات ۸ الی ۱۴ علائم اضطرابی و اختلال خواب را بررسی کرده و موارد ۱۵ الی ۲۱ مربوط به ارزیابی علائم کارکرد اجتماعی است و نهایتاً موارد ۲۲ الی ۲۸ علائم افسردگی را می‌سنجد. برای جمع‌بندی نمرات به الف نمره‌ی صفر، ب = ۱، ج = ۲ و به د نمره ۳ تعلق می‌گیرد. در هر مقیاس از نمره‌ی ۶ به بالا و در مجموع از نمره‌ی ۲۲ به بالا بیانگر علائم مرضی است.

برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به بخش عملکرد شغلی، از پرسشنامه عملکرد شغلی پاترسون استفاده گردید. پایایی آن پرسشنامه در مطالعه‌ی ارشدی و شکرشکن (۱۳۸۶) به روش تصنیف و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۶۴ و ۰/۷۴ گزارش شده و روایی این پرسشنامه با استفاده از روایی محتوایی تأیید گردید. این پرسشنامه دارای ۱۵ سؤال می‌باشد که هر سؤال از یک مقیاس چهار درجه‌ای همیشه (۴)، اغلب (۳)، گاهگاهی (۲) و بندرت (۱) تشکیل شده است که حداکثر نمره در این پرسشنامه ۶۰ و حداقل ۱۵ می‌باشد.

بیماری‌ها افزایش داشته باشند (۶، ۷). استرس شغلی به عنوان پاسخ‌های مضر فیزیکی و روانی است و زمانی که نیازهای شغل با ظرفیت‌ها، پاسخ‌ها یا نیازهای فرد شاغل همسان نباشد، اتفاق می‌افتد. در انگلستان گزارش شده که از هر پنج نفر شاغل، یک نفر از درجات بالای استرس شغلی رنج می‌برد و بیش از ۵۰۰ هزار کارگر در سال به دلیل استرس‌های ناشی از کار غیبت می‌کنند (۸، ۹). شناخت استرس‌های شغلی و عوامل تولیدکننده‌ی آن از این نظر اهمیت دارند که می‌توانند سلامت جسمی و روانی نیروی کار را مورد تهدید قرار دهد و کارکرد اجتماعی آنها را مختل نماید (۱۰). پس به این صورت، استرس بیش از حد باعث اختلال در عملکرد و کاهش بهره‌وری کارکنان در سازمان‌ها می‌شود. در این خصوص طبق یافته‌های مطالعه‌ای بین تنش، اضطراب و افسردگی با شرایط نامساعد شغلی و عدم امنیت شغلی همبستگی مثبت گزارش شد (۱۱). با توجه به مطالب گفته شده این مطالعه با هدف تعیین ارتباط استرس شغلی، کارکرد شغلی و سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد.

روش‌ها

مطالعه‌ی حاضر مقطعی از نوع همبستگی است که بر روی کلیه کارکنان آموزشی، اداری و خدماتی دانشکده‌های پزشکی و داروسازی و بهداشت در سال ۱۳۹۷ انجام شد. معیارهای ورود به مطالعه عبارت بودند از: ۱. در حال حاضر شاغل باشند، ۲. حداقل سه سال سابقه‌ی کار داشته باشند و ۳. رضایت برای شرکت در مطالعه داشته باشند. همچنین معیارهای خروج از مطالعه نیز شامل مواردی بود از جمله: ۱. ابتلا به بیماری‌های جسمی ناتوان‌کننده، ۲. ابتلا به بیماری‌های روانی که نیازمند مصرف دارو باشد و نیز تحت درمان‌های روانشناختی، ۳. در زمان پر کردن پرسشنامه در مرخصی استعلاجی بیش از سه هفته نبودند و ۴. در شش ماه گذشته تحت استرس مازور مانند فوت بستگان یا طلاق در خانواده قرار نگرفته بودند. نمونه‌گیری به صورت چند مرحله‌ای بود، ابتدا از طریق کارگزینی دانشکده‌های پزشکی، داروسازی و بهداشت، آمار تعداد کادر اداری، آموزشی و خدماتی استخراج شد و به نسبت سهم هر دانشکده تعداد نمونه‌ها مشخص شدند. سپس در داخل هر دانشکده به صورت طبقه‌ای از هر سه دسته یاد شده، نمونه‌ها تعیین گردید و به صورت نمونه‌گیری سیستماتیک بر اساس شماره‌ی پرسنلی، نمونه‌ها انتخاب شدند.

به منظور جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز جهت آزمون فرضیه و پاسخ به سؤالات پژوهش، ابتدا از طریق کارگزینی هر دانشکده اقدام شد. کارکنان در فرصت مناسب و کافی و همچنین مکان

جدول ۱. اطلاعات دموگرافیک کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

متغیر	تعداد (درصد)
جنسیت	مرد (۵۸/۹)
	زن (۳۹/۱)
وضعیت تأهل	متاهل (۸۳/۱)
	مجرد (۱۰/۳)
	طلاق گرفته (۰/۷)
تحصیلات	بیوه (۱/۷)
	دبیرستان و دیپلم (۰/۳)
	فوق دیپلم و لیسانس (۶۳/۹)
	فوق لیسانس و دکترا (۱۷/۵)
سمت	PhD و استادی (۱۶/۹)
	هیأت علمی (۱۸/۲)
نوع شغل	کارکنان (۶۳/۶)
	خدماتی (۴)
	اداری (۶۵/۲)
شیفت دادن	مدیریتی (۱۰/۳)
	کارشناس (۲)
	مدرس (۱۴/۶)
	بله (۰/۳)
منزل مسکونی	خیر (۹۹/۷)
	اجاره‌ای (۲۴/۲)
	شخصی (۶۸/۵)
درآمد ماهیانه	۱/۵ > (۲/۳)
	۱/۵- ۳/۵ (۲۸/۱)
مصرف سیگار	۷- ۳/۵ (۵۸/۹)
	۴ (۸/۹)
	بله (۸/۳)
	خیر (۸۹/۱)

جدول ۲. بررسی رابطه بین استرس شغلی با کارکرد شغلی و سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

متغیرها	کارکرد شغلی	سلامت روان
ضریب همبستگی	۰/۷۱۵	۰/۵۷
سطح آماری	<۰/۰۰۰۱	<۰/۰۰۰۱

بحث

طبق یافته‌های جدول ۲، بین استرس شغلی و سلامت روان کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار مشاهده شد. در این خصوص یافته‌های مطالعه‌ای استرس شغلی را از عوامل تأثیرگذار بر سلامت روان افراد معرفی نمود (۱۵). همچنین مطالعه دیگر مشکلات سلامت روان را در ارتباط با مشکلات شغلی بررسی نمود (۱۱).

به منظور بررسی استرس شغلی از پرسشنامه ۳۵ سؤالی استرس شغلی HSE استفاده می‌شود (۱۲). برای بررسی روایی محتوایی پرسشنامه، نسخه‌ی ترجمه شده این پرسشنامه برای جمعی از اساتید روانشناسی دانشگاه های علوم پزشکی بقیه‌اله و دانشگاه تربیت معلم و نیز جمعی از اساتید گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ارسال شد و نظر نهایی آنان در مورد روایی محتوایی پرسشنامه مورد سؤال قرار گرفت، که همه موارد به روایی ابزار مورد مطالعه در اندازه‌گیری استرس شغلی اشاره نمودند. همچنین برای بررسی روایی سازه از ضریب همبستگی Pearson استفاده شد.

این پرسشنامه شامل ۷ حیطه در تعیین استرس‌های تعریف شده در استانداردهای مدیریتی برای استرس شغلی می‌باشد. این حیطه‌ها به ترتیب عبارتند از: (۱) نیاز شغلی، (۲) کنترل شغل، (۳) حمایت مسئولین، (۴) حمایت همکاران، (۵) ارتباط جمعی، (۶) نقش یا مسئولیت، (۷) تغییرات نحوه‌ی ساماندهی و نیروی انسانی. برای نمره‌گذاری این پرسشنامه، به این صورت انجام شد: هرگز: نمره‌ی ۵، به ندرت: نمره‌ی ۴، بعضی اوقات: نمره‌ی ۳، اغلب: نمره‌ی ۲، همواره: نمره‌ی ۱. در این پرسشنامه سؤالات ۳، ۵، ۶، ۹، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۳۴ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. بصورتی‌که گزینه‌ی هرگز، نمره‌ی ۱ و گزینه‌ی همواره نمره‌ی ۵ دریافت می‌کند.

تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۲۱ (IBM version 21, Armonk, NY Corporation) با استفاده از ضریب همبستگی Pearson تحلیل شد. مطالعه توسط کمیته‌ی اخلاق دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با کد (IR.MUI.MED.REC.1398.516) تصویب شد.

یافته‌ها

در این مطالعه، تعداد ۲۹۶ نفر از کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان شامل ۱۷۸ مرد و ۱۱۸ زن شرکت کردند. میانگین سن شرکت‌کننده‌ها $40/11 \pm 7/3$ سال بود. بیشتر شرکت‌کنندگان (۸۳/۸ درصد) متأهل بودند و ۶۳/۹ درصد از آن‌ها تحصیلات فوق دیپلم یا لیسانس داشتند. همچنین بیشتر شرکت‌کنندگان (۶۵/۲ درصد) دارای شغل اداری بودند و ۶۸/۵ درصد نیز دارای منزل شخصی بودند. نتایج همچنین نشان داد که ۵۸/۹ درصد از شرکت‌کنندگان درآمد ماهیانه ۳-۷/۵ میلیون تومان داشتند. اطلاعات دموگرافیک جمعیت مورد مطالعه در جدول ۱ نشان داده شده است.

طبق یافته‌های جدول ۲، بین استرس شغلی با کارکرد شغلی و بین استرس شغلی با سلامت روان در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار وجود دارد.

می‌تواند بر کیفیت کار، تصمیم‌گیری، حل مسأله و روابط بین فردی آنها در محیط کار تأثیر منفی بگذارد.

از طرف دیگر، استرس شغلی می‌تواند منجر به افزایش غیبت از کار، کاهش رضایت شغلی، تعهد سازمانی پایین و در نهایت ترک شغل شود که همگی این موارد هزینه‌های قابل توجهی را بر سازمان تحمیل می‌کنند.

نتیجه‌گیری

در مجموع استرس شغلی، کارکرد شغلی و سلامت روان در یک چرخه ناکارآمد درگیر هستند. استرس شغلی، کارکرد شغلی و سلامت روان را تحت تأثیر قرار داده و در عین حال، سلامت روان ضعیف، می‌تواند فرد را در برابر استرس شغلی آسیب‌پذیرتر کند. بنابراین، مدیریت و کنترل استرس شغلی از طریق برنامه‌های آموزشی، بهبود شرایط کاری، افزایش حمایت‌های روانی و اجتماعی و ایجاد فرصت‌های رشد و پیشرفت برای کارکنان، می‌تواند به بهبود کارکرد شغلی آنها کمک کند. سازمان‌ها باید به این موضوع توجه ویژه داشته باشند تا از هزینه‌های ناشی از کاهش عملکرد و افزایش غیبت کارکنان بکاهند. در این خصوص سیاستگذاران و مدیران بایستی برنامه‌های حمایتی و پیشگیرانه را برای کاهش استرس شغلی و ارتقای سلامت روان کارکنان خود برنامه‌ریزی و اجرا نمایند.

تشکر و قدردانی

این مقاله منتج از پایان‌نامه‌ی مقطع عمومی رشته پزشکی با کد ۳۹۸۵۰۳ می‌باشد که در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به تصویب رسیده و با حمایت مالی دانشگاه به انجام رسیده است. بدین وسیله از زحمات معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تقدیر و تشکر می‌شود.

استرس شغلی، یک تهدید چند وجهی است و به دلایل مختلفی ایجاد می‌شود از جمله فشارکاری و حجم زیادکار که می‌تواند سیستم عصبی سمپاتیک را تحریک کرده و هورمون‌های مرتبط با استرس مانند کورتیزول را آزاد می‌کند. همچنین ناتوانی در برقراری تعادل بین زندگی کاری و شخصیتی تواند سلامت روان را با مخاطره مواجه کند. استرس شغلی به شکل‌های مختلف بر سلامت روان تأثیر می‌گذارد. به این صورت که استرس مزمن، می‌تواند منجر به اضطراب، افسردگی و سایر اختلالات روانی شود. بی‌خوابی، کابوس دیدن و سایر مشکلات خواب ایجاد می‌کند. گاهی می‌تواند منجر به مشکلات جسمی مانند سردرد، میگرن، دردهای عضلانی، و مشکلات گوارشی شود. همچنین کاهش تمرکز، حافظه و عملکرد کلی در محل کار از پیامدهای آن است.

همچنین یافته‌ها حاکی از آن داشت بین استرس شغلی و کارکرد شغلی در کارکنان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار بود. طبق یافته‌های مطالعه‌ی کارکرد شغلی و سلامت روان از عوامل مرتبط با هم معرفی شدند (۱۵). همچنین یافته‌های مطالعه دیگر استرس شغلی و کارکرد شغلی را به عنوان شاخص‌های در تعامل با سلامت روان معرفی کرد (۱۱).

استرس شغلی می‌تواند عوارض جسمی و روانی متعددی برای افراد به همراه داشته باشد که در نهایت منجر به کاهش کارایی و عملکرد شغلی آنها می‌شود. فشار کاری زیاد، تعارضات نقش، ابهام نقش، عدم حمایت سازمانی و مدیریتی، شرایط نامناسب محیط کاری و مشکلات ارتباطی از جمله عوامل ایجاد کننده استرس شغلی هستند.

وقتی کارکنان در معرض استرس شغلی قرار می‌گیرند، ممکن است با مشکلاتی مانند کاهش انگیزه، خستگی مفرط، اختلالات خواب، افسردگی، اضطراب و کاهش تمرکز مواجه شوند. این عوامل

References

- Rosenfield S, Mouzon D. Gender and mental health. Handbook of the sociology of mental health: Springer; 2013. p. 277-96.
- Cole MW, Repovš G, Anticevic A. The frontoparietal control system: a central role in mental health. Neuroscientist 2014; 20(6): 652-64
- Jorm AF. Mental health literacy: Empowering the community to take action for better mental health. Am Psychol 2012; 67(3): 231-43.
- Caplan G. An approach to community mental health. New York: Routledge; 2013.
- Soltanian A, Bahreiny F, Namazi S, Amiri M, Ghaedi H, Kohan G. Mental Health of high school students and its effective factors in Bushehr Province [in Persian]. Iran South Med J 2005; 7(2): 173-82.
- Nourbala A, Mohammad K. Summary of the report of the National Health and Disease Plan in Iran [in Persian]. Hakim Health System Research Journal 2000; (3).
- Meghir C, Palme M, Simeonova E. Education, cognition and health: Evidence from a social experiment. Stockholm University, Department of Economics. National Bureau of Economic Research; 2013.
- Ruotsalainen JH, Verbeek JH, Mariné A, Serra C. Preventing occupational stress in healthcare workers. Cochrane Database Syst Rev 2014; (12): CD002892
- Sharma P, Davey A, Davey S, Shukla A, Shrivastava K, Bansal R. Occupational stress among staff: Controlling the risk to health. Indian J Occup Environ Med 2014; 18(2): 52-6.
- O'Keefe LC, Brown KC, Christian BJ. Policy perspectives on occupational stress. Workplace Health Saf 2014; 62(10): 432-8.

11. Newton CJ, Teo STT. Identification and occupational stress: A stress-buffering perspective. *Hum Resour Manage* 2014; 53(1): 89-113.
12. Nazifi M, Mokarami H, Akbaritabar A, FarajiKujerdi M, Tabrizi R, Rahi A. Reliability, validity and factor structure of the persian translation of general health questionnire (ghq-28) in hospitals of Kerman University Of Medical Sciences [in Persian]. *J Adv Biomed Sci* 2014; 3(4): 336-42.
13. Niri AV, Rohollahi A, Hosein HM. The effect of job stress on general health and job performance on air traffic controllers (atc). *Iran Occupational Health Journal* 2016; 13(1): 47-57.
14. De Sio S, Cedrone F, Greco E, Di Traglia M, Sanità D, Mandolesi D, et al. Job stress: an in-depth investigation based on the HSE questionnaire and a multistep approach in order to identify the most appropriate corrective actions. *Clin Ter* 2016; 167(6): e143-e149.
15. Mehdad A, Tahanian F. The mediating role of psychological capital in the effect of authentic leadership on job satisfaction and life satisfaction [in Persian]. *Positive Psychology Research* 2018, 4(1): 78-92.
16. Ghasemi F, Ebrahimi A, Samouei R. A review of mental health indicators in national studies [in Persian]. *J Isfahan Med Sch* 2018; 36(470): 209-15.

Investigating the Relationship between Job Stress and Job Function and Mental Health in the Staff of Isfahan University of Medical Sciences in 2019

Negah Tavakoli Fard¹, Maryam Kheirmand², Parasto Golshiri³, Parisa Modiri fard⁴

Original Article

Abstract

Background: Health is one of the most important aspects of health. In this study, our aim was to assess the relationship between job stress, job function and mental health in the staff of Isfahan University of Medical Sciences.

Methods: The present study is a correlational study that was conducted in 2019 on all educational, administrative and service staff of medical, pharmacy and health schools who are currently employed. GHQ questionnaire was used to measure mental health, Patterson job performance questionnaire was used to measure job performance and HSE questionnaire was used to measure job stress.

Findings: In the present study, 296 volunteers including 178 men and 118 women participated. The average age of the participants was 40.11 ± 7.3 years. The results showed that there is a positive and significant relationship between occupational stress and mental health and between occupational stress and occupational performance of employees of Isfahan University of Medical Sciences ($P < 0.0001$).

Conclusion: According to the findings of this study, job stress can affect the job performance and mental health of employees. Based on this, the use of job stress reduction strategies by both managers for the sub-category and training for the employees themselves should be included in the work plan.

Keywords: Occupational Stress, Work Performance, Health Status, Government Employees

Citation: Tavakoli Fard N, Kheirmand M, Golshiri P, Modiri fard P. **Investigating the Relationship between Job Stress and Job Function and Mental Health in the Staff of Isfahan University of Medical Sciences in 2019.** J Isfahan Med Sch 2025; 43(824): 853-8.

1- Associate Professor, Department of Community Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

2- Department of Community Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

3- Professor, Department of Community Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

4- Medical School, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Negah Tavakoli Fard, Associate Professor, Department of Community Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran; Email: negahtavakolifard@gmail.com